

Μακαριότατε Πατριάρχη Ιωάννη Αντιοχείας,

Ευλογείτε!

Εν συνεχεία της επιστολής του Πρωτοπρεσβυτέρου Ματθαίου, θα ήθελα με τη σειρά μου να καταθέσω με την παρούσα σκέψεις για θέματα παρεμφερή, για τα οποία έχει κάνει ήδη λόγο ο Πρωτοπρεσβύτερος με την επιστολή του.

Ήρθαμε ομού, με ευγνωμοσύνη, στην επισκοπή του Μητροπολίτη Σιλουανού στο Ηνωμένο Βασίλειο, να παραμείνουμε μόνιμα, για να συνεχίσουμε ως πρεσβύτεροι της Αγίας Εκκλησίας τον καλό αγώνα για την εδραίωση της πίστης και με την βοήθεια του Αγίου Πνεύματος, να ποιμάνουμε ορθά τους πιστούς που βρίσκονται υπό τη δική μας φροντίδα. Το εγχείρημα αυτό γίνεται με ενότητα και σε συνεργασία με τον Μητροπολίτη Σιλουανό και με τη μεγάλη Έδρα των Αγίων Πέτρου και Παύλου στην Αντιόχεια, της οποίας είστε εσείς τώρα Επίσκοπος και Πατριάρχης. Επιδιώκουμε να διατηρήσουμε μία πίστη, μία ελπίδα υπό του ενός και μόνου Κυρίου, σε μία Εκκλησία, δια του ενός βαπτίσματος, όλοι μαζί, διατηρώντας τις ίδιες αρχές και αξίες και μετέχοντας με το ίδιο πνεύμα στη θεία Ευχαριστία.

Τον τελευταίο καιρό άρχισαν να δημιουργούνται ερωτήματα αναφορικά με το κατά πόσο τηρούμε τους Αποστολικούς Κανόνες σχετικά με τα ανωτέρω επιμέρους σημεία. Έχουμε κοινή άποψη στη Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, κοινή πίστη και ελπίδα, έχοντας βαπτισθεί με ένα βάπτισμα και μετέχοντας στην μία Ευχαριστία; Διατηρούμε την Αποστολική Παράδοση όπως μας παραδόθηκε από τους Αποστόλους και εν συνεχεία από τους Αγίους Πατέρες, όπως επιβεβαιώνεται από τους Κανόνες και τις Αποφάσεις των Οικουμενικών Συνόδων με την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος της Αληθείας; Ερωτήματα εγείρονται ακόμη και σχετικά με τις Μείζονες Έδρες, τους βράχους της Εκκλησίας, την σταθερότητα της κοινωνίας μας και της πίστης μας, όπως ακριβώς την ομολόγησε ο Άγιος Πέτρος στον Κύριο. Υπάρχουν λόγοι να αμφισβητηθεί εάν η Μείζων Έδρα της Κωνσταντινουπόλεως, της Νέας Ρώμης, που έχει κληρονομήσει τα προνόμια της Ρώμης, η πρώτη των Εδρών μαζί με την Αλεξάνδρεια και την Αντιόχεια, έχει απομακρυνθεί από το στενό μονοπάτι που ακολούθησαν οι Πατέρες, καθώς έχει ανακηρύξει τη πρόσφατη σύνοδο που έγινε στην Κρήτη ως Μεγάλη και Αγία Σύνοδο, ισότιμη με τις Θεόπνευστες Οικουμενικές Συνόδους. Γνωρίζουμε όμως, ότι το Μέγα Πατριαρχείο της Αντιοχείας δεν συμμετείχε σε αυτή τη σύνοδο.

Λαμβανομένου αυτού υπόψη, δέχεται το Πατριαρχείο της Αντιοχείας τη σύνοδο της Κρήτης εν έτει 2016 ως Οικουμενική Σύνοδο, εμπνευσμένη από το Άγιο Πνεύμα; Εάν όχι, δεδομένου ότι ισχυρίζεται ότι έχει ισχύ που είναι δεσμευτική για όλους τους πιστούς, έχει το Πατριαρχείο Αντιοχείας πρόθεση να αρνηθεί το καθεστώς της συγκεκριμένης συνόδου, όπως οι Πατέρες πολέμησαν εναντίον των συνόδων της Εφέσου το 449μ.Χ. και της Ιερείας το 754μ.Χ., που ισχυρίζονταν ότι είναι Οικουμενικές Σύνοδοι; Επιπροσθέτως, εάν η σύνοδος της Κρήτης δεν γίνει αποδεκτή, ποιοι είναι οι λόγοι απόρριψής της, όπως: είναι μόνο το γεγονός ότι δεν είχε συσταθεί σωστά ως Οικουμενική Σύνοδος, λόγω έλλειψης της παρουσίας ή της εξουσίας σας ή διότι τα όσα αποφάνθηκε η σύνοδος ήταν ασυνεπή με την Παράδοση της Εκκλησίας, όπως μαρτυρείται από τις προηγούμενες Οικουμενικές Συνόδους;

Επίσης, αποδέχεται ο Πατριάρχης Αντιοχείας το δικαίωμα του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως να συγκαλέσει μία Οικουμενική Σύνοδο, η οποία σύγκληση γινόταν ιστορικά με υπακοή στην εξουσία του Αυτοκράτορα ως πολιτικού ηγέτη της Αυτοκρατορίας και όχι σύμφωνα με την εξουσία κάποιου επισκόπου, ακόμη και αυτού της Ρώμης;

Αναφορικά με άλλα θέματα σχετικού ενδιαφέροντος: Δεν είμαι βέβαιος για την επίσημη θέση του Πατριάρχη Αντιοχείας αναφορικά με τις αντιχαλκηδονιακές κοινότητες στην επικράτειά του. Αυτό το θέμα προκαλεί κάποιο σκάνδαλο μεταξύ των πιστών εδώ και μερικοί μπαίνουν στον πειρασμό να ενταχθούν στους σχισματικούς εξαιτίας αυτού του γεγονότος. Άραγε το Πατριαρχείο της Αντιοχείας εξακολουθεί να επιβεβαιώνει τα διατάγματα, τις καταδίκες και τους Κανόνες της Δ΄ Οικουμενικής Συνόδου; Ισχύει η θέση ότι οι αντιχαλκηδονιακές κοινότητες έχουν επισήμως υπογράψει έγγραφα αναθεματίζοντας εκείνους που αναθεματίστηκαν στην Χαλκηδόνα όπως τον Δίосκορο και τον Σεβήρο σύμφωνα με τον 95° Κανόνα της Πενθέκτης Οικουμενικής Συνόδου; Έχουν οι αντιχαλκηδονιακές κοινότητες υπαχθεί στους επισκόπους του Πατριαρχείου και αποκήρυξαν τον διαχωρισμό τους από την ιεραρχία σύμφωνα με τον 8° Κανόνα της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου στην Νίκαια; Υπάρχουν ορισμένες «συμφωνίες» έγγραφες στην Γενεύη στις αρχές του 1990 που δείχνουν άρση των αναθεμάτων και συνέχιση των χωριστών ιεραρχιών ενώ υπάρχει παράλληλα συνεορτασμός. Πώς αυτού του είδους οι συμφωνίες συνάδουν με τις Οικουμενικές Συνόδους;

Εάν υπάρχει κάποια αναγκαία Οικονομία για αυτή την κατάσταση, περιορίζεται η αναγκαιότητα της Οικονομίας σε μία συγκεκριμένη περιοχή ή ισχύει για όλες τις περιοχές, όπως για παράδειγμα το Ηνωμένο Βασίλειο ή τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής;

Στη συνέχεια, δεδομένου του σχίσματος με την Ιερουσαλήμ εξαιτίας του επισκόπου του Κατάρ, ο οποίος παραβίασε την εδαφική δικαιοδοσία του Πατριάρχη Αντιοχείας ως Πατριάρχη της Ανατολής, σε ποια βάση το Πατριαρχείο της Αντιοχείας έχει επισκόπους και επισκοπές στη Δύση, όπως στο Ηνωμένο Βασίλειο ή στις ΗΠΑ; Αδυνατεί το Οικουμενικό Πατριαρχείο να διοικεί τις περιοχές αυτές; Υπάρχει κανόνας ο οποίος να λέει ότι επειδή η Παλαιά Ρώμη έπεσε σε αίρεση ότι η Δύση έγινε κοινό έδαφος όλων χωρίς κανένα εδαφικό κανόνα;

Εξακολουθεί η Εκκλησία της Αντιοχείας να αναγνωρίζει τον 95^ο Κανόνα της Πενθέκτης Οικουμενικής Συνόδου, που αναφέρει ότι όλοι οι αιρετικοί που δεν κατονομάζονται θα πρέπει να εκλαμβάνονται ως Έλληνες, δηλαδή ειδωλολάτρες, μέσω του βαπτίσματος; Αποδέχεται το Πατριαρχείο της Αντιοχείας τη διδασκαλία του Μεγάλου Βασιλείου όταν δηλώνει ότι:

*«Πού διαφαίνεται πως είμαστε χριστιανοί; Μέσω της πίστης μας, θα ήταν η καθολική απάντηση. Και με ποιον τρόπο σωζόμαστε; Σαφώς με την αναγέννηση μέσω της χάριτος που μας δόθηκε με το βάπτισμά μας... Είτε ένας άνθρωπος έφυγε από αυτή τη ζωή χωρίς βάπτισμα είτε δέχθηκε βάπτισμα το οποίο υπολείπεται σε κάποιες από τις προϋποθέσεις που θέτει η Παράδοση, η απώλεια είναι η ίδια». (Άγιος Βασίλειος ο Μέγας, *Περί Αγίου Πνεύματος*, κεφάλαιο 10) και*

«Στις τρεις καταδύσεις, λοιπόν, και με τρεις επικλήσεις, το μέγα μυστήριο του βαπτίσματος τελείται, για να γίνει απόλυτα κατανοητό ότι ο παλαιός άνθρωπος απέθανε και αναδύθηκε, κατά την παράδοση της θείας γνώσης, ο βαπτισμένος άνθρωπος με την ψυχή του πεφωτισμένη» (Κεφάλαιο 15);

Επίσης, απαιτείται από τους ιερείς που ανήκουν στο Πατριαρχείο της Αντιοχείας να λαμβάνουν ενυπόγραφα έγγραφα από αυτούς που θα εισαχθούν στην Εκκλησία, τα οποία να αναθεματίζουν την αίρεσή τους και όλες τις αιρέσεις, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που καταδικάστηκαν στην Χαλκηδόνα, από όσους εισέρχονταν στην Εκκλησία, σύμφωνα με τον 7^ο Κανόνα της Β' Οικουμενικής Συνόδου, τον 95^ο Κανόνα της Πενθέκτης Οικουμενικής Συνόδου και τον 8^ο Κανόνα της Α' Οικουμενικής Συνόδου που αναφέρουν ότι *«Πάνω απ' όλα, είναι αναγκαίο για αυτούς να ομολογήσουν εγγράφως, για το πνεύμα, ότι θα συμφωνήσουν και θα τηρήσουν τα δόγματα της Μίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας... Έτσι ώστε να τηρούν τα δόγματα της Καθολικής εκκλησίας σε όλα»;*

Υπάρχει δικαίωμα προσφυγής στο Πατριαρχείο χωρίς προκατάληψη εάν κάποιος διαφωνεί με τον δικό του επίσκοπο; Γιατί το Πατριαρχείο Αντιοχείας έχει ακολουθήσει την απόφαση του Οικουμενικού Πατριάρχη τον περασμένο αιώνα να προάγει στον βαθμό του μητροπολίτη όλους τους επισκόπους, και με τον τρόπο αυτό ουσιαστικά να αρνείται τα νόμιμα δικαιώματα των μητροπολιτών να χειροτονούν επισκόπους στις επαρχίες τους, με τον Πατριάρχη ουσιαστικά να αναλαμβάνει τις χειροτονίες όλων των επισκόπων, κάνοντας όλους μητροπολίτες;

«Ορίζεται έτσι ώστε μόνο οι Μητροπολίτες... θα χειροτονούνται από τον ιερότατο θρόνο της αγιοτάτης Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως... έκαστος Μητροπολίτης... μαζί με τους Επισκόπους της επαρχίας, θα χειροτονεί τους Επισκόπους της επαρχίας, όπως ακριβώς ορίζεται από τους θείους Κανόνες» (28^{ος} Κανόνας της Δ' Οικουμενικής Συνόδου).

Αυτή η πρακτική βλάπτει τις κατά τόπους Εκκλησίες γιατί εμποδίζει τη δημιουργία τοπικών συνόδων σε κάθε έθνος, με στόχο να διαχειρίζονται τις δικές τους υποθέσεις, στη δική τους γλώσσα, ενώ παραμένουν σε επικοινωνία με και υπό την καθοδήγηση των αρχαίων Πατριαρχών. Επίσης τις εξαναγκάζει να διοικούνται από επισκόπους που είναι ξένοι προς τον τοπικό πολιτισμό και δεν μπορούν να ανταποκριθούν επαρκώς στις τοπικές ανάγκες, καθώς υπάρχει μόνο η Πατριαρχική Σύνοδος και όλοι οι επίσκοποι οφείλουν να ομιλούν την τοπική γλώσσα του Πατριάρχη. Επίσης, η πρακτική αυτή αποτρέπει την καθιέρωση τοπικών εθίμων από τοπική σύνοδο στο συγκεκριμένο έθνος, με αποτέλεσμα η αποστολή να καταλήξει σε μεταστροφή σε μία εθνική κουλτούρα όπως επίσης και στην Ορθόδοξη Πίστη. Αυτό αποτελεί σκάνδαλο σε μέρη όπως είναι το Ηνωμένο Βασίλειο και μερικοί άνθρωποι δεν εισέρχονται στην Ορθόδοξη Εκκλησία γιατί πιστεύουν ότι είναι μόνο μία εθνική Εκκλησία για Έλληνες, Ρώσους ή Άραβες.

Εν κατακλείδι, πώς οφείλουμε να έχουμε μία πίστη, υπό έναν Κύριο, με ένα βάπτισμα, με μία ελπίδα σε μία Εκκλησία, ενωμένοι γύρω από μία Μείζονα Έδρα στον θρόνο της οποίας κάθεστε εσείς, παρά με την αποδοχή των ίδιων Οικουμενικών Συνόδων, την πίστη στο ίδιο δόγμα Πίστεως, την καταδίκη των ίδιων αιρέσεων και την υπακοή στους ίδιους κανόνες; Πώς είναι δυνατόν οι Εκκλησίες να είναι ενωμένες σε πολλά έθνη χωρίς αυτή την κοινή ομολογία και κοινή υπακοή; Πώς μπορούμε να είμαστε ενωμένοι με τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό ο οποίος είναι το «παρελθόν, το νυν και το επέκεινα» εάν δεν διατηρούμε την Αποστολική Παράδοση που μεταλαμπαδεύθηκε σε μας από τους Πατέρες και όπως

μαρτυρείται από τις Θεόπνευστες Οικουμενικές Συνόδους και από τους Αγίους Πατέρες σε μία μόνιμη και καθολική ομολογία του ίδιου Χριστού που είναι έτσι παρών στην Εκκλησία; Πώς μπορεί μία Εκκλησία να γίνει τοπική σε κάθε μέρος εάν δεν έχει τη δυνατότητα τοπικής συνόδου ή τοπικούς επισκόπους αλλά μάλλον ένα συνονθύλευμα επισκόπων από διαφορετικά έθνη εκτός των κανονικών τους περιοχών, διαχωρισμένων μεταξύ τους εξαιτίας των διαφορετικών εθνικών τους εθίμων;

Μία απάντηση στα ανωτέρω θα εκτιμάτο πολύ, ώστε να γνωρίζουμε εάν πράγματι είμαστε της ίδιας άποψης και των ιδίων πιστεύω με εσάς και τους επισκόπους του Πατριαρχείου, ότι κηρύττουμε ορθά το Ευαγγέλιο και ότι δεν αγωνιζόμαστε τον καλό αγώνα εις μάτην.

Αναμένω την απάντησή σας ως του ενθρόνου εις την Έδρα των Αγίων Πέτρου και Παύλου, των Αγίων Αποστόλων, τον βράχο της Πίστεως και το κέντρο της κοινωνίας των Εκκλησιών.

Ασπαζόμενος την δεξιά σας και αιτώντας τις ιερές σας προσευχές.

Ο ανάξιος εν Χριστώ πρεσβύτερος,
Ιερομόναχος Patrick (John) Ramsey
Ησυχαστήριο του Αγίου Γεωργίου
Ηνωμένο Βασίλειο.